

Zápis ze 7. jednání Výboru pro regionální politiku pracovní úroveň (PV-RP) ze dne 26. září 2025

Petr Kulháněk (ministr pro místní rozvoj, dále jen ministr MMR) zahájil 7. jednání Výboru pro regionální politiku s poděkováním a důrazem, že regionální politika je úkolem celé vlády, nikoli pouze MMR. Následně představil program zahrnující zhodnocení práce Výboru, přípravu Strategie regionálního rozvoje po roce 2028, rozpracování hodnocení územních dopadů (TIA) a posun v programu Regiony příležitostí s prioritizací opatření v pěti tematických oblastech a určením odpovědných aktérů a kroků. Vystoupení rámoval třemi provázanými liniemi - Strategií, územními dopady a konkrétními opatřeními - s důrazem na měřitelné výsledky a ex ante TIA pro předvídání dopadů reforem v území. Zdůraznil diferencovaný přístup bez plošných řešení a kohezní princip „nikdo nesmí zůstat pozadu“. Poté předal slovo Janu Schneiderovi k zhodnocení práce Výboru.

Jan Schneider (MMR) rekapituloval důvody vzniku Výboru: potřebu vybudovat autentickou národní regionální politiku přesahující rámec kohezní politiky EU, systematicky vnášet územní dimenzi do všech veřejných politik a legislativy a propojovat resorty s územními partnery v reakci na přetrvávající regionální disparity. Zdůraznil kontinuitu mezi pracovní a vládní úrovní řízení a nutnost připravit se na pokles evropských prostředků v letech 2028–2034 posílením národních nástrojů a institucí (včetně Národní rozvojové banky, NRB). Následně zrekapituloval činnost Výboru pro regionální politiku na vládní i pracovní úrovni a činnost jeho poradního orgánu – Transformační komise – s akcentem na klíčové agendy a úkoly.

Petr Kulháněk (ministr MMR) doplnil kontext k tématu zřízení veřejné VŠ v KVK, jež výrazně rezonovalo i na vládní úrovni, a ocenil práci Výboru; rozhodnutí však náleží výhradně Karlovarskému kraji. Ministerstvo věc průběžně projednávalo s cílem vyjasnit další postup, přičemž klíčovým dilematem zůstává vyvážení požadované autonomie s rychlostí otevření studijních programů.

Kamil Papež (MMR) představil přípravu nové Strategie regionálního rozvoje 2028–2034(+) navazující na platnou SRR 2021–2027. Otevřeně konstatoval závislost regionální politiky na evropských fondech (nikoli ideální stav) a kladl důraz na zapojení resortů i územních partnerů. Představil harmonogram: právě zahájenou analytickou fázi (datové, analytické a hodnotící práce) s dokončením v prosinci/lednu a navazující strategickou fázi v lednu–únoru 2026 se silným zapojením resortů a územních partnerů; integrální součástí bude i aktualizace „struktury území“. Strategie má fungovat jako státní politika regionálního rozvoje, není ambicí resortům „diktovat“, nýbrž vyžadovat systematické posuzování intenzity územních dopadů a jejich zohlednění při tvorbě politik; proces je těsně provázán s TIA (Territorial Impact Assessment – hodnocení územních dopadů) jako standardem ex ante. Závěrem vyzval resorty i územní partnery k aktivní participaci na tvorbě SRR.

V reakci na diskusní apel na srozumitelnost potvrdil, že poučení z platné SRR 2021–2027 bude promítnuto do nové Strategie; prioritou je zlepšit strukturu, jazyk i komunikaci vůči partnerům tak, aby byl dokument stručný, čitelný, s jasně formulovanými cíli, tj. bylo z ní zřejmé, čeho a jak má stát v území dosáhnout. Zvažuje se zapojení externího komunikačního partnera. Téma zůstává jedním z klíčových úkolů nadcházejících měsíců.

Marek Jetmar (MV) informoval, že MV spustilo od září Jednotný informační systém sběru dat - aplikaci pro komunikaci s aktéry, sběr a vyhodnocování dat. Systém už byl pilotně použit k mapování potřeb a provozních informací a MV doporučuje jeho využití.

Alexandre Reznikow (MMR) představil praktické použití TIA jako součásti pravidel vlády v rámci RIA: nejde jen o formální „měření dopadů“, ale o systematický způsob, jak už při designu veřejných politik promýšlet jejich územní souvislosti. Zdůraznil dvojí vztah: politiky formují rozvojové trajektorie regionů a zároveň regionální rozdíly určují účinnost a proveditelnost politik (což potvrdily evaluace EU fondů 2014–2020 přes vazbu na absorpční a institucionální kapacitu). TIA je univerzální nástroj pro projekty, programy i celé politiky. Na příkladu školství ukázal, že problémy jsou prostorově nerovnoměrné (vzdělávací neúspěšnost, kapacity MŠ) a že dobrý design proto cílí nerovnosti: program MŠMT na doplnění kvalifikací učitelů míří na VŠ v šesti nejpostiženějších krajích, zatímco podpora školních psychologů a speciálních pedagogů se necílí krajsky, protože v těchto krajích chybí akreditace a obecně je celostátní nedostatek odborníků - čili limit absorpční kapacity mění územní zacílení. Stejnou logiku nyní tým uplatňuje u bydlení (RIA k zákonu o společnostech dostupného bydlení, pracovní název) a kratším příkladem podpory inovací/startupů. Cílem je, aby TIA zvýšila účelnost, efektivitu a hospodárnost zásahů tím, že propojí návrh opatření s reálnými podmínkami jednotlivých území; následně předal slovo Vojtěchu Kubátovi k části o bydlení.

Vojtěch Kubát (MMR) představil přístup k návrhu nového nástroje „společnosti dostupného bydlení“ (SDB; pracovní název; dříve „bytové společnosti s omezeným ziskem“) v rámci širší sady opatření pro zvýšení dostupnosti bydlení. Dedikované nespekulativní subjekty (s.r.o., a.s., družstva) se zvláštním statutem, které budou dlouhodobě poskytovat nákladové nájemné (bez převodů bytů a obchodování s podíly). Cílové skupiny: domácnosti zhruba v 1.- 8. příjmovém decilu bez vlastního bydlení. Inspirace Rakousko/Dánsko; k nástroji vznikne provázaný systém veřejné podpory (úvěry, dotace, zvýhodněné pozemky).

Klíčové je územní zohlednění: nový kompozitní index dostupnosti (ORP) ukazuje velké rozdíly – vysoká nedostupnost Praha/Brno/Olomouc/Tanvald, střed Hustopeče/Uherské Hradiště/Karlovy Vary, nízká Dačice/Rýmařov/Litvínov/Pacov. Např. 60 m² nájem stojí v Praze/Brně >1/3 příjmů domácnosti, v Litvínově/Pacově ~15 %. Z toho plyne diferenciaci podpory: ve vyspělých trzích mohou stačit státní úvěry (nákladové nájemné ~18 tis. Kč je konkurenceschopné), v slabších trzích je nutná vyšší podpora (dotace, levné veřejné pozemky), přesto tam SDB dávají smysl – dokážou přivést kvalitní nájemní bydlení a přilákat klíčové profese. Návrh je připravován v režimu RIA s TIA logikou.

Alexandre Reznikow (MMR) ukázal TIA na tématu startupů: pro znalostní ekonomiku jsou klíčové, ale v Česku se koncentrují téměř výhradně v Praze a JMK (Brno). Plošné programy proto de facto směřují většinu podpory tam; je efektivní pro konkurenceschopnost státu podporu soustředit do silných ekosystémů, ale je nutné vědomě pracovat s rizikem prohlubování regionálních nerovností. TIA má být používána už při návrhu politik (ne až na konci), aby intervence odpovídaly reálnému prostorovému rozložení problému a omezeným veřejným zdrojům.

Závěry: mapovat problém před zásahem, cílit podpory podle územní reality, nevnučovat univerzální řešení tam, kde chybí absorpční kapacita; budovat analytické aparáty napříč rezorty; MMR by mělo poskytovat servisní roli ostatním (analogicky k RIA). Tým plánuje

vzdělávací programy. Následně vyzval MŠMT a MPO ke sdílení praktických přínosů a překážek aplikace TIA.

Matouš Bořkovec (MŠMT) potvrdil, že při přípravě programu na navýšení počtu studentů učitelství, psychologie a speciální pedagogiky byl od počátku uplatněn územní rozměr. Opřeli jsme se o projekt TAČR (tým dr. Kouckého, PedF UK) a mimořádný plošný sběr dat ze všech škol, což umožnilo analyzovat kvalifikovanost/aprobovanost až na úroveň jednotlivých škol a promítnout výsledky do cílení programu. V psychologii a speciální pedagogice analýzy potvrzují výraznou regionální nerovnoměrnost, regionální zacílení však limituje rozmístění akreditovaných programů (Praha, Brno, Olomouc, částečně České Budějovice); program proto směřuje i k otevírání nových studijních programů v dalších regionech. Územně diferencovaná podpora je vzhledem k výrazným rozdílům a vzdělávacím nerovnostem nezbytná, realizace však naráží na kapacitní a institucionální omezení, která je nutné řešit pro reálný dopad.

Vojtěch Tomášek (MŠMT – VŠ) uvítal aplikaci TIA a datově podložený přístup k financování. Uvedl, že při navýšení rozpočtu VŠ pro rok 2025 byla část alokace směřována do krajů s nižším podílem VŠ vzdělaných ve věku 20–35 let, avšak z časových důvodů se použil jediný indikátor, což omezuje kvalitu cílení. Do budoucna navrhl rozšířit indikátorovou sadu o mobilitu a retenci absolventů, oborovou strukturu a kapacitní možnosti VŠ. Vedle „společenské objednávky“ v pedagogických oborech akcentoval i zdravotnické programy, kde se alokace odvíjí spíše od kapacit lékařských fakult a nemocnic. Požádal MMR o spolupráci na robustní datové základně a metodice pro přesnější regionální zacílení financování a kapacit.

Jana Nedrdová (zástupce Transformační komise) zazněla námitka k tezi, že má smysl podporovat startupy primárně v regionech s vysokou absorpční kapacitou (Praha, JMK), s odkazem na existující a dlouhodobě realizované regionální inovační strategie, programy Smart Akcelerátor a regionální inovační centra v dalších krajích; uvedla, že i jejich kraj, tj. Ústecký kraj, systematicky podporuje startupy, a s uvedeným závěrem nesouhlasí.

Alexandre Reznikow (MMR) upřesnil, že jeho poznámka nesměřovala k vyloučení podpory startupů mimo hlavní huby; šlo o efektivní alokaci veřejných prostředků. Vzhledem k nízké pravděpodobnosti „jednorožců“ (řádově 1 ze 100) dává smysl část podpory cílit na silné ekosystémy (Praha, JMK), kde je vyšší šance na škálovatelné výstupy. Zároveň má podpora v ostatních krajích pokračovat, avšak prostřednictvím jiných, více zacílených nástrojů (nikoli plošných schémat bez územní dimenze, jako je technologická inkubace); k tomu slouží zejména regionální inovační strategie a lokální programy (např. v Ústeckém, Karlovarském kraji či na Vysočině).

Jiří Vosecký (senátor) zpochybnil koncentraci podpory startupů do Prahy a JMK a připomněl cíl regionální politiky – snižování rozdílů mezi slabšími regiony a Prahou. Upozornil na odliv talentu do velkých center a zdůraznil nutnost motivací pro návrat a rozvoj startupů v regionech; jinak hrozí prohlubování disparit. Alexandre Reznikow vysvětlil, že plošné, územně necílené programy realisticky generují koncentrované výsledky a samy o sobě rozdíly nesmažou; je třeba navrhovat diferencované nástroje pro kraje s nižší absorpční kapacitou (ne „vylévání peněz“), zatímco excelenci podporovat tam, kde ekosystémy již existují. Dodal, že téma motivací a regionálního rozvoje talentu je jednou z priorit programu „Regiony příležitostí“ (viz prezentace M. Balatky).

Miroslav Matej (MF) doplnil dva zásadní komentáře. Za prvé, v oblasti bydlení by potřeby a rozhodování měli vyhodnocovat primárně obce, maximálně kraje; stát nemá narušovat

decentralizaci a obce si umějí levně půjčovat, proto by plošné státní intervence byly neefektivní. Za druhé, k TIA uvedl, že MF již územní dopady zohledňuje např. při změnách RUD, ale varoval před nezamýšlenými teritoriálními efekty: koncentrace daňových odvodů podle formálního sídla (zejm. finanční sektor, případ Mladá Boleslav/Škoda) neodpovídá místu vzniku zisku. Podobně by daňové pobídky proti NIMBY zvýhodnily velká města (Praha, Brno, Ostrava, Plzeň) a znevýhodnily venkov, což by vyvolalo potřebu následného dotačního dorovnání. MF podporuje TIA, avšak zdůrazňuje opatrný, diferencovaný postup.

Miroslav Daněk (MMR) zdůraznil nutnost vyvážit dvě dimenze regionální politiky: prorůstovou (růst celé ČR) a vyrovnávací (snižování vnitrostátních disparit), aby „nikdo nezůstal pozadu“. Na příkladu VaV připomněl, že některé nástroje musí být cílené do slabších regionů, avšak jen spolu s budováním absorpční kapacity – „pouhé nalévání peněz“ bez zázemí nedává smysl. Budoucí SRR proto strukturuje zásahy tak, aby posílané prostředky doprovázely podmínky pro jejich řádné čerpání; současně nejdůležitější intervence tradičně potáhnou hlavní a regionální centra, a v tomto konceptu se bude pokračovat. Uvedl, že problém zpravidla netkví v obsahu strategií, ale v jejich implementaci a komunikaci; hlavním úkolem do budoucna je proto správně vyvážit mix mezi prorůstovou a vyrovnávací složkou.

Petr Kulháněk (ministr MMR) uzavřel debatu s tím, že cílem nemá být upřednostňovat pouze území s aktuálně prokazatelným efektem podpory a „pomíjet“ ostatní. Správný přístup je vyvážený: pokračovat v akceleraci tam, kde ekosystémy fungují, a současně cíleně vytvářet podmínky v územích, kde efekt chybí kvůli nedostatečné absorpční kapacitě. Prioritou je posilování této kapacity a odstranění bariér tak, aby se potenciál slabších regionů mohl rozvinout; póly růstu budou existovat, ale nesmějí vést k zanedbávání území, kde je hlavním limitem právě chybějící zázemí.

Radim Sršeň (MMR) označil TIA za klíčový, avšak zdůraznil nutnost správné interpretace a kontextové implementace (např. školy: demografie a flexibilní řešení typu modulárních staveb). V bydlení akcentoval roli samospráv a místních preferencí; příklad Hanušovic ukazuje poptávku po vlastnických/družstevních modelech a potřebu státní garance úvěrů místo plošného nájemního schématu. U startupů prosazuje synergii s kohezní politikou a cílení na regionální excelence (balneologie KV, telemedicína Olomouc, dopravní výzkum Ostrava) s důrazem na retenci absolventů. Celkově volá po vyváženém mixu nástrojů, posilování absorpční kapacity a snižování regionálních disparit.

Zdeněk Opravil (MMR) uvedl, že MMR aktivně uplatňuje TIA - nově i při připomínkování strategií MPSV a MZd (Zdraví 2035, sociální služby) - a nabízí úzkou mezirezortní spolupráci; TIA se propisuje i do investiční politiky s MPO. Cíl: při omezených zdrojích zvýšit efektivitu zásahů v území, MMR zde funguje jako servisní partner.

Vojtěch Kubát (MMR) doplnil, že návrh „společností dostupného bydlení“ zohledňuje různorodé potřeby obcí: proto mezi SDB patří i bytová družstva, avšak s klíčovým omezením proti privatizaci po 30 letech, aby se zachoval dlouhodobý fond dostupného bydlení. MMR návrh průběžně konzultuje s řadou měst (Praha, Brno, Olomouc, Žďár n. S., Hanušovice, Pohořelice, Brandýs n. L. aj.), přičemž někde převládá poptávka po nájemním bydlení, jinde po stabilním „vlastnickém“ řešení. Parametry veřejné podpory vycházejí z doporučení OECD, NERV, EK a EIB a jsou průběžně laděny i s MF.

Miroslav Balatka (MMR) shrnul výsledky prioritizace programu „Regiony příležitosti“: z participativního TO DO listu (150+ opatření v 5 oblastech) vznikl společný žebříček krajů

a ministerstev. Napříč hodnoceními nejvíc rezonují dvě témata: zajištění dostupnosti veřejných služeb v území a návrat kvalifikovaných osob/absolventů do regionů; následovány podporou podnikání a (z pohledu ministerstev) dopravní dostupností a přeshraniční spoluprací, zatímco kraje akcentují i restart cestovního ruchu a práci s image území. Strukturálně postižené kraje výrazně zdůraznily úpravu obecního RUD; společným průřezovým požadavkem je posílení absorpční a projektové kapacity, bez níž se investice nepromění ve výsledky. M. Balatka upozornil, že spojení školství a zdravotnictví do jedné oblasti nebylo šťastné a má se dále zpřesnit. Výstupy se stanou vstupem pro SRR 2028+ a budou detailněji projednány v Transformační komisi. Poradce navrhl zřízení malé pracovní skupiny (MMR + zástupci krajů vč. strukturálně postižených) k „destilaci“ 5–10 opatření pro rychlé odbavení; současně doporučil lépe koordinovat státní aktéry působící v regionech.

Miroslav Matej (MF) zpochybnil, že prezentované „stanovisko ministerstev“ je konsenzem exekutivy (jde dle něj o postoj MMR) a zopakoval, že exekutiva neprosazuje změny obecního RUD ve vztahu k HSOU; odmítl kritéria s negativní motivací (např. nezaměstnanost) a podpořil spíše úpravy typu posílení regionálních center a revize koeficientů/financování Prahy.

Miroslav Balatka (MMR) oponoval tím, prezentované závěry nejsou názorem MMR, ale souhrnem hodnotitelských stanovisek všech oslovených aktérů (kraje i všechna ministerstva, včetně MF) jako členů Výboru. Nejde o oficiální resortní pozice, nýbrž o hodnotitelský pohled relevantní pro regionální politiku.

Jana Kuthanová (NS MAS) vznesla dotaz, zda jsme připraveni flexibilně aktualizovat vymezení HSOU/„Regionů příležitosti“ (a na ně navázané cílení vč. RUD) pro období 2028+, protože se situace v území mění - např. MSK se zvedá, LBK klesá - a hranice ORP z roku 2003 už neodrážejí realitu; navrhla zohlednit aktuální data a případně upravit územní jednotky.

Kamil Papež (MMR) připomenul, že vymezení území (HSOU/RP) bude řešeno v analytické fázi SRR 2028+ a příští rok evolučním přístupem navazujícím na stávající SRR; prověří se i specifika (např. LBK, vnitřní disparity v MSK). Přesné hranice nyní nelze určit. Pracovním měřítkem má zůstat úroveň ORP; jít pod ORP by rozbilo koherenci a proveditelnost.

Martin Krsek (senátor) odmítl tezi MF, že zohlednění „negativních faktorů“ v obecním RUD by motivovalo obce tyto problémy udržovat; naopak zdůraznil, že postižené regiony nesou vyšší náklady (bezpečnost, sociální práce), což brzdí jejich rozvoj. Upozornil na připravované usnesení Senátu apelující na využití RUD jako klíčového nástroje ke snižování regionálních rozdílů a vyzval MF k přehodnocení postoje na základě aktuálních dat.

Jan Schneider (MMR) konstatoval, že případné úpravy obecního RUD musí být opřeny o kvalitní RIA/TIA a precizně nastavené indikátory; RUD je státní politika, v níž jsou postoje obcí a krajů významným vstupem, nikoli rozhodnutím. Teritoriálně potvrdil ORP jako funkční a proveditelnou jednotku (nejít pod úroveň ORP); MV průběžně vyhodnocuje dílčí korekce hranic, přičemž většina ORP funguje uspokojivě. Strategickou prioritou je posílit zejména malé a střední „kotvíci“ ORP prostřednictvím motivačních složek v RUD, aby efektivněji táhly rozvoj svých spádových území.

Radim Sršeň (MMR) vyzval k otevřenosti v úpravách RUD: v zahraničí (např. Sasko) se používají korekční koeficienty/indexy, které zohledňují územní specifika, a MF by mělo zvážit i jiné daňové nástroje (např. zvýhodnění odvodů vázané na skutečné zaměstnance v území, jak je běžné ve Skandinávii). Kritizoval spolehnutí na správní obvody ORP pro rozvojovou

politiku; prosazuje cílení podpory podle „funkčních regionů“, protože ORP často průměrují rozdíly (příklad Karlovy Vary, Šumperk) a pomoc pak nemíří tam, kde je nejvíce potřeba.

Tomáš Chmela (SMS ČR) uvedl, že jako celostátní organizace nepodporují úpravu obecního RUD ve prospěch HSOU; klíčová je jednoduchost a stabilita systému, protože zásadní změny jsou politicky těžko průchodné. Disparity je účelnější dorovnávat nástroji regionální politiky, které už cíleně bonifikují postižená území. Ocenil i posun v aplikaci TIA. ORP podle něj nejsou přesná jednotka pro zásahy (ideální by byla jemnější úroveň obcí s pověřeným úřadem, případně návrat k okresům). Realisticky dodal, že i dílčí úpravy RUD jsou dnes obtížně prosaditelné.

Miroslav Matej (MF) zdůraznil, že změny obecního RUD jsou věcí zákonodárce, úkolem MF je upozorňovat na rizika; případné sociální kritérium by MF nevetovalo při široké shodě, ale varuje před nezamýšlenými dopady. Současné RUD stojí na objektivních ukazatelích (obyvatelé, žáci, rozloha) se zvýhodněním regionálních center a má již výraznou solidární složku - bez ní by mezi obcemi vznikaly mnohem větší rozdíly. Připomněl, že každé území nese jiné náklady (sociální, dopravní, environmentální), proto je lepší ponechat obcím univerzální prostředky než vnášet „negativní“ koeficienty; úpravy typu více velikostních kategorií či úprav koeficientů MF připouští, ale mají fiskální dopady. K dotazu na regionálně vázané daňové úlevy u zaměstnanců uvedl, že na MF se oficiálně neprojednávají (řešila by je daňová sekce). Jako příklad citlivosti agendy zmínil Senátem odmítnutý balíček s redukcí byrokracie u „podnikatelské činnosti“ obcí/krajů v RUD, kdy Senát toto pro obce a kraje jednoznačně výhodné řešení odmítl na základě špatného vyhodnocení dat.

Jiří Vosecký (senátor) upozornil na systémový problém, kdy sídla velkých firem (př. Crystalex) jsou soustředěna v metropolích, zatímco produkce a náklady zůstávají v regionech; současně kritizoval slabší daňový dohled nad velkými poplatníky v Praze a vyzval MF k nápravě (kontrola, pravidla registrace/sledování výnosů). Varoval před plošným posilováním financování ORP bez účelového určení: bez „mašličky“ se prostředky snadno rozpustí v lokálních rozpočtech. Navrhl proto vázat podporu na jasně definované projekty územního rozvoje.

Marek Jetmar (MV) zdůraznil, že regionální politiku nelze dělat na úrovni jednotlivých obcí; nejnižší funkční jednotkou jsou správní obvody ORP (vymezené dojížděnkou). Je nutné držet přesnou terminologii. Obce II. typu nemají reálnou rozvojovou roli (prakticky jen rybářské lístky); samotné „trojky“ rozvoj území nezajistí – je třeba společný samosprávný orgán v území a zapojení podnikatelské sféry. Politiky mají být „šité na míru“ regionům i mikroregionům, jinak hrozí odliv služeb do velkých center a sociální napětí. MV je připraveno operativně upravovat hranice ORP, ale klíčové je posilovat dostupnost veřejných služeb a ekonomickou aktivizaci „zdola“.

Radim Sršeň (MMR) oponoval, že správní obvody ORP již neodpovídají funkčním územím; připomněl, že EU pracuje s funkčními celky (např. MAS, ITI). Vyjádřil ochotu k debatě o změně hranic ORP tak, aby lépe kopírovaly reálné funkční regiony, a vyzval MV, aby v této věci netrvalo na „zabetonovaných“ pozicích.

Kamil Papež (MMR) informoval, že Transformační komise se soustředí na tři uhelné, strukturálně postižené kraje; v nové SRR 2028+ se zvažuje jejich budoucí vymezení. Poslední

jednání (září) bylo věnováno přípravě PO 2028+, metodice výběru strategických projektů a chystané výzvě MŽP z OP Spravedlivá transformace (OPST) na podporu projektové přípravy a posílení absorpční kapacity. Představen byl „Marshallův plán pro chudé regiony“ (NERV; D. Prokop, P. Zahradník, A. Róth; dostupné na [NERV vydala sborník svých návrhů](#)) s průniky do konceptu Regionů příležitostí a SRR. Tři uhelné kraje předložily apel na zajištění pokračující a cílené podpory v dalším období (ideálně JTF2); dokument, podepsaný dvěma hejtmany a jednou hejtmankou, bude rozeslán účastníkům (dostupné na: [Ministerstvo pro místní rozvoj ČR - Záписы z jednání a podklady – 7. jednání PV-RP, resp. Spolecny-apel-uhelných-regionu JTF-VFR-28.pdf.aspx](#)).

Vojtěch Kubát (MMR) představil nová doporučení OECD pro zvýšení dostupnosti bydlení v ČR, vzniklá v projektu DG REFORM (TSI) pro Česko a Polsko, který MMR koordinovalo za účasti resortů, obcí a expertů. Na základě datové analýzy, rešerše zahraniční praxe a expertního šetření OECD navrhuje tři směry změn: (1) posílit legislativní a finanční rámec – zavést jednotné právní definice „dostupného“ a „sociálního“ bydlení a vymezit dedikované poskytovatele (včetně navázání cílené veřejné podpory; v souladu s připravovanými „SDB“); (2) zefektivnit územní plánování a povolování – využívat inkluzivní plánování s povinným podílem dostupného bydlení, aplikovat ekonomické nástroje zachycující zhodnocení pozemků (developerské kontribuce), zlepšit vertikální koordinaci a posílit technické a personální kapacity obcí (stavební/územní úřady); (3) upravit zdanění nemovitostí – přejít na hodnotové zdanění s oddělením pozemků a staveb, zvážit cílenou daň z prázdných bytů a dlouhodobě nevyužitých stavebních pozemků v regionech s vysokou poptávkou, přehodnotit daňové zacházení s kapitálovými zisky a dále omezovat odpočet úroků z hypoték. Podkladové materiály OECD a MMR jsou veřejně dostupné.

Petr Kulháněk (ministr MMR) upozornil na mezíresortní problém udržitelného financování středisek volného času (SVČ): současný, převážně projektový model (zejm. OP Zaměstnanost) končí a ohrožuje fungování SVČ, která mají klíčovou roli i v znevýhodněných regionech. Požádal MŠMT, MPSV a MV o stručnou zprávu na příští jednání (stav systému a varianty budoucího financování) a o koordinaci postupu; výbor bez námitek souhlasil.

Jana Nádvorníková (MD) informovala, že do právního rámce byla zavedena poptávková doprava včetně prováděcí úpravy a metodiky pro kraje a obce. Zavádění do praxe postupuje postupně: naráží na stávající smlouvy o závazku veřejné služby a u menších obcí na nutnost nejprve zpracovat dopravní plán a zajistit dopravce. Využití je variabilní - od „pavučinových“ služeb v řídké osídlených územích po přepravu seniorů z menších měst do nemocnic či lékáren. MD průběžně konzultuje s objednateli a implementace se rozbíhá.

Anna Pasková (MŽP) informovala, že na Sociálně-klimatickém plánu/Sociálním klimatickém fondu probíhá intenzivní mezirezortní spolupráce (MŽP, MD, SFŽP); analytická část je finalizována. Podpory budou směřovat do tří pilířů - budovy (priorita), doprava a technická pomoc - přičemž při přípravě byla uplatněna teritoriální perspektiva (vč. územní obslužnosti) pro lepší zacílení opatření. Dokument je v závěrečné přípravě s předpokladem předložení vládě na podzim.

Martin Krsek (senátor) představil červencové usnesení Senátu k regionální politice (dostupné na: [Ministerstvo pro místní rozvoj ČR - Záписы z jednání a podklady – 7. jednání PV-RP, resp. senat hlavickovy papir logo mistopredseda cz](#)), schválené širokou většinou napříč regiony. Usnesení konstatuje, že využívání kohezních fondů v ČR selhává v omezování regionálních

disparit (severozápad nadále zaostává a paradoxně více čerpají bohatší regiony) a že dotační systém je roztržštěný a neefektivní. Senát proto doporučuje systémové kroky: legislativně ukotvit kohezní politiku (připravit „kohezní zákon“), promítnout kohezní principy do RUD (vč. zvažované bonifikace krajů podle počtu obyvatel v HSOU a obcí spadajících do HSOU) a návrhy projednat s partnery. Podporuje pokračování OPST. Oceňuje práci Výboru pro regionální politiku a MMR.

Radim Sršeň (MMR) poděkoval, vzal na vědomí senátní usnesení a zdůraznil, že odmítat „dotace“ obecně není žádoucí: kohezní politika EU na nich stojí. Problémem je domácí byrokracie, nikoli nástroj jako takový; návrh pro období 2028+ počítá se zásadním zjednodušením. Podpora má kombinovat systémové nástroje i dotace.

Zdeněk Opravil (MMR) shrnul k „Regionům příležitostí“ dvě teze: (1) s podporou cestovního ruchu zacházet obezřetně - není univerzálním řešením a jeho potenciál je územně limitovaný; (2) klíčová priorita je zajištění dostupnosti veřejných služeb (zejm. zdravotních a sociálních). MMR aktuálně připomínkuje rámcové dokumenty MZ a MPSV a zdůrazňuje nezbytnost těsné koordinace se samosprávnými kraji vzhledem k decentralizované implementaci; bez krajů se státní úroveň nepohne. Výbor má pomoci tyto politiky více integrovat a uplatňovat TIA u konkrétních opatření.

Radim Sršeň (MMR) zdůraznil, že cestovní ruch má větší nevyužitý potenciál, ale není spásou pro všechny regiony. V návaznosti na senátní usnesení a apel uhelných regionů uvedl, že návrh pro období 2028+ směřuje přibližně polovinu prostředků velkého fondu do méně rozvinutých území, další alokace míří do sociální oblasti a digitální infrastruktury. Odmítl tezi, že bude méně peněz: při nižší míře podpory a širším využití finančních nástrojů by mělo do území proudit více prostředků. Klíčová je proto absorpční kapacita a zjednodušení administrace. Cíl: méně byrokracie a lepší schopnost regionů projekty připravit a realizovat.

Karel Tichý (HSR ULK) podpořil apel uhelných regionů a zdůraznil, že transformace v ULK je dlouhodobý proces, který nesmí skončit s jedním programovým obdobím. Ocenil řízení agendy MŽP a připomněl iniciativu RE:START jako klíčový rámec, který by měl mít pokračování se specifickými zdroji i nadále (při respektu k potřebám dalších hospodářsky slabých území).

Radim Sršeň (MMR) potvrdil, že pokračování OPST je klíčové a má být systémově zakotveno. Upozornil, že při vládním vypořádání k této agendě zazněl rozpor MŽP, nicméně MMR ji nadále vnímá jako součást obálky kohezní politiky. Následně jednání uzavřel.

Shrnutí úkolů:

- Předložit stručný společný materiál k udržitelnému financování středisek volného času.
Zodpovědní: MŠMT, MPSV a MV (společně)
Termín: na příští jednání Výboru pro regionální politiku na pracovní úrovni

Schválil: Jan Schneider, vrchní ředitel sekce regionální politiky, politiky bydlení a sociálního začleňování

V Praze dne října 2025